

(6/38)

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagossi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico
y Extranjer, 2'50

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT Espanya

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

LA SENMANA DE DIJOUS Á DIJOUS

Els restos del partit liberal monàrquic han abocat el cove de les seves diferències en el safreig del Congrés. La roba era bruta, y á pesar de fer molt gasto de sabó en una sèrie de discursos eloquents, bruta s'ha quedat.

Lo més curiós es que 'ls de la banda de 'n Monteiro y 'ls de la banda de 'n Moret, tots á competència, se les apostan á qui serà més democràtica. Pero sols de boquilla, per quan una vegada entran en explicacions resulta qu'en punt á democràcia legítima y sense mesalles, lo més caient es l'aygnera.

En Canalejas s'ha vist obligat a recullir moltes de les afirmacions radicals que feu, quan se declarà dissident de 'n Sagasta. El per això diu que no es veritat, que pensa avuy lo que havia pensat sempre y sosté lo que sempre havia sostingut; pero á pesar de aquest prurit de conseqüència, de un' hora lluny se veu que no trepitja terra ferma: les circumstancies l'han collocat una vegada més sobre la corda fluixa y no té més remey que fer tota mena d'equilibris.

En Moret per la seva part s'alaba de ser l'únic hereu de 'n Sagasta, havent recollit ab son últim alé l'seu últim pensament polític. No diu que vagi tallarri'l tupé conservant com un recor, però demosta posehirlo, quan se declara partidari del programa del mes de mars, aquell programa confecionat per en Canalejas, y qual incumpliment per part de 'n Moret va motivar que aquell senyor se dognés de baixa en el ministeri.

Y embolicà que fa fort. En això passan el temps els dos partits en què ha quedat fraccionada l'agrupació liberal dinàstica; dos partits sense solucions claras y sinceras, dos partits sense més aspiracions ni altre rumbo manifest que 'l pressupost. Pero per ara y molt temps l'un destorbarà al altre per arrabarhi, y això més tindrà que agrahirlos els que tenim la convicció plena de que per Espanya no hi ha salvació possible fora de les solucions republicanes.

La situació parlamentaria està en vías de adquirir condicions de suma gravetat.

La minoria republicana, fidel á los propòsits de discutir detingudament els pressupostos y d'exigir el cumpliment de totes las prescripcions reglamentaries, ha acabat ab la paciència del govern y ab la calma de 'n Romero Robledo. El recurs de celebrar sessions dobles no ha sigut prou eficàs pera canviar als nostres dignes representants. L'idea de convertir en permanent la sessió ha sigut desetxada per falta de confiança en la formalitat dels diputats de la majoria.

Era precis buscar una manera qualsevol de sortir de apuros, y s'ha adoptat la pitjor, la més escandalosa, la més anticonstitucional, la més absurdà. Se tracta de un escamoteig brutal, consistent en fer votar una proposició, en virtut de la qual s'autorisa al govern pera plantejar els pressupostos desde primer d'any nou, encare que no siguin aprobats, sens perjudic de que la discussió dels mateixos vaja seguint, tot el temps que siga necessari.

Aquest intent patrocinat per en Romero Robledo es un atac brutal á las prerrogatives del Parlament, soberà absolut en materia de fixar els gastos y 'ls ingressos del Estat. Y encare que la majoria s'atreveixi á sancionarlo, las minorias s'han de considerar atropellades en els seus drets, quedant autoritzades pera prendre les resolucions més extremes.

Al escriure les presents ratllas comença á iniciar-se 'l conflicte, quals conseqüències, per lo graves, son avuy incalculables.

Que 'l poble s'prepare per lo que puga succehir.
PEP BULLANGA

Un camàlich

ER més que busqui y que regiri en el gran pilot dels fracassats, no trobarà la Monarquia un ministre de la Gobernació més digne d'ella, que 'l senyor García Alix. Aquí perque las oligarquias imperantes pugui entregarse á l' orgia ab tota tranquilitat, se necessita un home de la por, fort, robust y decidit, que garrot en mà monti la guardia á la porta del establecimiento. Y per desempenyar aquest lluhit paper, ningú com en García Alix.

Ho dihém ab tota sinceritat: a lo menos á nosaltres ens agrada molt, com ens agrada els homes tots de una pessa, que diuhen lo que pen-

san, que fan lo que dinhen, y que quan jugan enseñyan las cartas.

Comprendem que l' hajen llogat y qu' estiguin molt contents dels seus serveys. De ministres com ell tan clars y tan resolts no se'n donan gaires. En Maura, ab tota la seva eloquència y ab tota la seva mònita jesuítica, no val un pita comparat ab en García Alix. Aquí perque las oligarquias imperantes pugui entregarse á l' orgia ab tota tranquilitat, se necessita un home de la por, fort, robust y decidit, que garrot en mà monti la guardia á la porta del establecimiento. Y per desempenyar aquest lluhit paper, ningú com en García Alix.

Per això precisament varen confiarli, junt ab la

cartera 'l garrot, y s' ha de confessar que ho fa tant bé, que ni l' empleo que desempenya pot suprimir-se ja, puig s' ha fet de tot punt indispensable, ni fora possible tampoch reemplassarlo per cap més home, ja que no se'n trobaria un altre que s' atrevís á mullarri l' orella ab escupina.

No hi donguin més voltas: en García Alix es el camàlich providencial de les institucions.

**

El seu nombrament reconegué per causa la necessitat imperiosa de deturar l' empenta del partit republicà. Era de mal veure y causava un' alarma plenament justificada que 'l partit republicà s' unís, se concertés y entusiasmast se llansés á la lluita electoral, alcansant senyalades victòries en una bona part de les principals poblacions d'Espanya.

Calia posar un aturador a n' aquest desbordament promogut pels tiquis-miquis legals de 'n Silvela y en Maura, y s' acudí al únic home que á falta de talent té gran brahó y no coneix escrits de cap mena.

—Vosté evitará—varen dirli—qu'en las próximas eleccions municipales guanyin els republicans?

—Por de contado!—va respondre fent el molinet ab el bastó—dónguinos desd' ara per reventants.

Y en efecte, va fer tot lo que 's podia ab la llei y fora de la llei, per marejarlos, cansarlos y aturdirlos. Se 'ls privava de reunir-se y quan se 'ls consentia era pera suspender en sech las seves reunions, ab l' idea d'exasperarlos, treure's de test y rompre's l' ànima, dat cas que respinguessin. No se 'la permetia parlar ni escriure, sense denunciarlos á n' els tribunals. Y sobre tote els ciutadans que més ó menos directament dependissin del govern ó del govern necessitessin alguna cosa, s' exercia la més bestial de les coacciòns perque quan vingués el cas votessin contra 'ls republicans.

A Madrid se va deixar al partit republicà sensò intervenció electoral, llansantlo al retraiement, y si no va ferse igual en el resto d'Espanya, es perque de García Alix no més n' hi ha un y no pot ser per tot arreu... ¡Ah que 'n podrían viure de tranquillos els que tant temen, si tinguessin un home de la por com ell, en cada ciutat, en cada vila, en cada poble!

Y 's donà la batalla... y en García Alix la guanyà.

Perque fora de las capitals més populoses y de las poblacions més ilustradas qu' eligen regidors republicans, fora de l'Espanya viva desafecta al règim actual, en lo restant de la Península, allà ahont els ciutadans dormen, vensuts per la peresa y per l' inercia ó rendits á la tiranía ministerial, la monarquia sortí victoriosa. L'Espanya monàrquica es aquesta: l' ensopida, la que s'està morint.

• • •
Y per això en García Alix, un cop reunides las Corts, ha pogut alsar el gallo, tirantot tot de revés.

Las seves bravucónades son ja proverbiales.

Cert que quan parla, moltes vegades fugen del saló per no sentirlo fins els mateixos diputats de la majoria. Tal es el trist destí dels homes de la por: els mateixos que utilisan els seus serveys se desdenyan de alternarhi, y quan se'n van de la mug els hi giran les espàtulas.

Pero ell no s'amana, ni s'ofén per tan poca cosa.

Compren que te confiada una missió santa y salvadora, y està disposat á cumplirla pesi á qui pesi y costi lo que costi.

Pocas dies enrera, quan el senador regionalista Sr. Bertrán de Amat, fent gala de aquell eeperit de imparcialitat y de justícia que tan distingeix als perdigots, demanava que 's possés coto á la propaganda republicana, el Sr. García Alix, va pendre cartas en el joch, dihent «que si fos necessari arribar fins á les lleys d' excepció pera defensar al règim actual y combatre als seus enemicichs, lo qu' es ell no retrocediria.»

Bravissim!

Es á dir, quan se consideri que les lleys actuals, ni torturantlas, ni violentlas, bastin pera contenir

El morrió de Don Práxedes

Tots ells se'l volen quedar,
pero á forsa de burxarlo,

ja serà molt si al final
no acaban per reventarlo.

la preponderancia republicana, se'n dictarán d' altres, que de cop y volta coloquin als republicans fora de la lley.

El dirse republicà serà considerat com un delicto: las presóns y 'ls presidis s' omplirán de republicans: quan no n' hi capigán més, se fusellarà als que sobrin... y nosaltres serèm tant mansos, que tot ens ho deixarem fer, á gust y satisfacció del sàtrapa, admirats y enlluernats davant de la seva forsa, del seu poder, de la seva tiranía.

¿Qué 'ns vols empresonar? Ens empresonas.

¿Qué 'ns vols deportar? Ens deportas.

¿Qué prefereixes fusellar-nos? Ens fusellars.

[Honor y gloria al gran camàlich de las institucions!]

Aquest plan d' exterminació encara no l' ha posat en planta, per no considerar-lo necessari; però l' té preparat pel dia que convingui.

¿Cóm ha de consentir, cóm ha de permetre que vingui un moment en que la immensa majoria dels espanyols, fent us del dret de sufragio que les lleys de la nació li reconeixen, declarin que aquí no hi ha més régime possible que l' republicà?

Ni que tots els espanyols plegats, del primer al últim ho proclamessin així, faran res, si avants no contavan ab en García Alix.

A n' aquest sempre li quedarà l' recurs de dictar una disposició colocant a tots els espanyols fora de la lley.

Així, donchs, la monarquia pot viure tranquila y confiada, mentres conti ab els bons serveys del home de la por.

[Y qué dimontrial Potser al últim li sigui de una gran utilitat, segons com vagin las cosas.

Recòrdinse del Brasil. Allí ya efectuaré l' canvi de institucions, pacíficamente, sense revolució, sense la més mínima efusió de sanguini, ni cap conat de resistència per part de la família imperial interessada. Gran cosa hauria sigut per l' emperador D. Pere poder contar en aquella ocasió ab un camàlich fort y de tota la seva confiança.

¿Preguntan per qué?

Per ajudar a carregar la conductora dels mobles.

P. K.

L' ESPANYA DE AVUY

En periódich de París, *Le Temps*, publica l' següent article de Mr. Raimond Recouly:

Quan s' ha recorregut l' Espanya i observat d' aprop els homes y las coses, se sent per tot arreu la sensació de un buyt immens. El sentiment dinàstich no hi existeix. En altres països com Inglaterra y Alemanya, se troba en alt grau aquest respecte envers el rey ó l' emperador: al Austria Hungria, fins en aquells pobles que políticament lluytan contra l' seu jefe, hi ha sempre alguna afeció y fidelitat à la persona de aquest jefe. Per lo que toca à Espanya no hi ha res de semblant, fora dels familiars de la Cort y de una part del poble de la capital, de aquells badochs que s' encantan davant de la pompa y de les parades, considerant al monarca com un adorno que li pertany per dret propi. Les debilitats, els errors, els.... de la dinastia han acabat ab el sentiment dinàstich. Pensu sinó en l' espantosa sèrie de reys que 's dos últims sigles han donat a n' aquest país. Entre 'ls defensors de la institució monàrquica, els uns, els sincers, la defensan únicament perque se 's figura que un altre sistema de govern no seria millor y podría ser encare pitjor; y 'ls altres, ó siguin els cortesans y 'ls polítics, perque viuen d' ella. Pero ni entre 'ls uns ni entre 'ls altres s' hi observa ni convicció ardença, ni una apassionada adhesió.

Al igual que l' sentiment dinàstich, tampoc existeix à Espanya l' sentiment religiós, y dich el sentiment, per quant l' Iglesia continúa essent una gran forsa, sens dupte la més poderosa d' Espanya. Al costat d' ella, la monarquia es molt petita, y sempre ho ha sigut. Precisament els reys més grans son els que més s' han humiliat davant d' ella. Pero es una forsa material, una reliquia del passat, y que no té res de forsa moral. Cos immens, institució potentia, ab sas legions de frares, sas innombrables convents, sas prelats altius, capassos de donar illes sóns al mateix rey (aquest any mateix, en una ceremonia oficial, un simple bisbe de Madrid preténia firmar primer que l' monarca); pero es un os que ha perdut l' ànima. El poble y una gran part de la burgesia no tenen fé.

Així religiò, monarquia, tot això imponent y d' aspecte grandiós, es inflat y buyt de dintre. La nació y desinteressa de la política qu' està en mans de un grupat de retòrichs; articles de periòdics, discursos, programes, eleccions, debats parlamentaris produxeixen la impressió de una comèdia, ab la qual ningú s' identifica. Tothom te plena conciencia de que cap reforma ni cap progrés son possibles: l' Espanya tracta en vā d' escapar de un passat massa gran que l' aplasta y l' oprimeix. ¿Qué son sinó aqueixas alternativas tan regulars com las estacions dels conservadors y 'ls liberals, tan poch liberals com els seus vis à vis de quadrilles? Simples appetits que van succeixintse en el festi: ni més ni menos.

La administració es inerta, petrificada y sobre tot venal. En una ciutat d' Andalusia que podràs anomenar, se constitueix una societat pera construir un mercat públic: entra en tractes ab la corporació municipal y construeix l' edifici. Poch temps després l' arquitecte municipal entaula un procés à la societat, à pretext de que defrauda al fisc, pagant drets insuficients. El Tribunal imposa à la societat una multa de 10,000 pessetas. La societat s' apela de la sentència; pero avants de recorrer al Tribunal Suprèm, deu, segons lley, depositar l' import de la multa. El Tribunal Suprèm cassa la primera sentència y ordena que la suma depositada sigui restituïda à la societat apelant. Durant ciucs anys l' administració municipal que té en dipòsit la indicada suma contindrà detentantla indegudament acumulant tota mena de pretextos y dilacions. Un dia que l' president de la societat anava à renovar

las seves queixas, un dels als altis funcionaris li digué ab el major cinisme:

— Abandoneu la quarta part de la suma que reclameu y l' resto se 'us retornará sense dilació. D' altra manera vos cansareu d' esperar.

El president se negà à accedir à aquesta honrada expoliació, y aquesta es l' hora qu' encara esperi que l' dinner li sigui restituit.

Resta l' exèrcit, ó millor dit el cos d' oficials, perque tampoc en això la nació hi té molt que veure. El servei no es obligatori pera tots: el que disposa de 1,500 pessetas, ó à falta de aquesta suma, de una bona protecció, no va al quartel. Tal com es, l' exèrcit constitueix una potència, tant mes important en quant les altres ho son menys. Bé ho saben així els homes de la Cort, de la Iglesia, y de la política y procuran contar ab els generals. Y es per això que hi ha tants generals, tants oficials de terra, tants oficials de mar, obligats à permaneixer en terra per falta de barcos. ¿No es precis que tots y cada hu viquin?

Pero la verdadera, l' única, la gran forsa se troba en el poble: en aquest poble ardent, sobri, valeros, resistent y sempre disposat à pagar ab la seva persona, si es precis; en aquest poble, al qual sols una cosa li falta: ésser dirigit.

APRETA, GUAPO!

No me mates, no me mates...

Aquest govern de sabates s' ha proposat espanyola al partit republicà, ab ridícules bravatas dignas dels matrons d' ofici.

Davant d' aqueixa autocracia, la espanyola democracia, prompte pera 'l sacrifici, no s' esvera ni intimida, perque li sobran rahó y forsa, y son bras no darà à tòrce mentres tingui alé de vida.

Parlarà ben clà y ben fort mal que pesi als alfonsins.

Nostre partit, ab bons fins, els declara guerra à mort.

Dirà tot quant té qu' y farà... tot lo que puga pera exterminar l' oruga que li obstrueix el bon camí.

Villaverde y Silvelas y altres tants galimatias no tenen ja simpatías, total poden tindre pelas... apro consideració pública?... l' han perduda eternament.

El poble, unànimament, considera... la República.

Deixem, donchs, que eix ministeri de gascousas y cervessas, realisi sas grans proeses faltat de cabal senderi, y atropelli à tots indrets la ley y el sentit comú.

Farà mal, això es segú. Pro, qui juga ab ganivets...

Senyor Marquès del Pou Ros: si es tan guapo, tiri 'l guant, que aquí l' estém esperant, y hasta, si vol, tiri dos.

Lo que ha de caure s' enfonze, víctima del seu gran error.

Nostre partit... les de ferro!

Nostra voluntat... !de bronze!

ANDRESITO

BATALLADAS

LS regionalistes están deixats de la mà de Deu. D' ells pot dirse que no tocan una qüestió que no l' espatllin.

En aquest cas se troba la concessió de dos milions de pessetas al Ajuntament de Madrid, al objecte de obrir obres públiques, donant ocupació à la classe obrera, víctima de una crisis espatllada.

Era aquesta una qüestió de mera apreciació econòmica, y 'ls regionalistes l' han convertida en una envenenada qüestió política.

Ja no sols preténen aprofitarse'n pera suscitar els antagonismes de costüm entre Madrid y Barcelona, sino que ademés tendeixen à introduhir la discordia en el partit republicà.

Han vist qu' en Salmerón, cedint al interés qu' en ell desperta la sort de les classes obreres desvalgudes, s' inclina en favor de la subvenció, y 'ls regionalistes s' han apressurat à declarar que no volentia Barcelona, y sent en Salmerón diputat per Barcelona, no podia votarla.

En aquest punt s' han atrevit à ficarse en el nostre terreno, y d' ell els hem d' expulsar, encare que sigui à empentes.

En primer lloc no tenen autoritat per exigir res à n' en Salmerón els que no van votarlo. Foram nosaltres, els republicans, els qu' en tot cas, podríam dirlo que 'ns semblos.

Pero 'ls republicans, fins els que puguen apreciar desfavorablement la concessió de la subvenció à Madrid, deixaran qu' en Salmerón obri à conciencia y ab plena libertat, y aprobarán sempre la seva conducta. No hi ha un sol republicà barceloní que tingui la pretensió de fer anar ab caminadors al illustre repùblic, ab qual representació la nostra ciutat se considerarà sempre molt honorada.

Y després, plantejar l' assumptu en el terreno polítich en que l' han coloçat els regionalistes, per aquesta ni per cap altra qüestió semblant, estén dispostas ara ni mai à rompre la unitat republicana. Ni per dos milions, ni per vint, ni per doscents, ni per tot l' or de la terra. Això may.

**

Y 'ls regionalistes haurán de callar.

Per ventura yo han passat perque l' seu diputat Albó defensés la concessió de un crèdit pera la construcció de la catedral de Madrid? ¿No implica aquesta concessió un privilegi otorgat à la per eills aburrida capital d' Espanya?

Donchs si l' Albó ha obrat així en favor dels catalans madrilenys ¿per què en Salmerón no ha de poder obrar de una manera semblant en favor dels treballadors sense feyna?

Féssineus, donchs, els regionalistes, un nus à la llengua y 'n tindrán dos: un à la llengua y un' altre à la qua.

Dos párrafos admirables del discurs pronunciat pel sabi Berthelot en la *Festa de la Rahó*, celebrada a París un de aquests últims dies:

La teocracia, en l' història del mon, ha jugat sempre l' paper de paràsit que viu à expensas de les nacions, y que no cessa de desarrollar en elles com un virus específic el fanatisme, la intolerància y la superstició. Y si nosaltres volérem destruirlo no es pas pera reemplassar la seva opressió ab la nostra; es, al contrari, per assegurar à cada individu la llibertat completa de sas opinions, de les seves creences y de las seves pràctiques personals...

...À la infatuació del sacerdot portaveus infalible y variable del pensament diví, ha succedit la modestia del sabi que busca l' ser útil als homes per la investigació penosa dels fets y la seva interpretació modificada, sens parar, en virtut de una evolució progressiva. ¿Hi ha necessitat de recordaros fins a quin punt aquest mètode ha transformat en pochs siéglies, en l' ordre moral, com en l' ordre material à las societats humanas?

Aquests hermosos conceptes mereixen ser grabats en la conciencia de tots els homes amants de las ideas progressivas.

Se tem que l' operació feta al emperador Guillém tingui al últim un funest resultat. Molt poderosa es la seva dinastia; pero hi ha una cosa que pot més: el càncer.

El càncer va arrebatar la vida del seu pare, amassa de mort à la seva germana y 's presum qu' ell també n' està afectat.

Se tracta, donchs, de una enfermetat hereditaria, més fatalment hereditaria encare que la successió al trono imperial.

**

En aquest punt la Naturalesa envia un avis als alemanys. Eils que son tan reflexius sabràn escoltar y comprendre la seva veu.

La Naturalesa 'ls diu:

— Puig no sou un poble de criatures, sino de homes, y de homes ilustrats, no feu la sort de la nació als efectes de un tumor cancerós hereditari. Busqueu la vostra salvació y la vostra tranquilitat en las institucions modernas basadas en l' abolició de tots els privilegis: proclameu la República!

Per tot Espanya l' partit republicà ha rendit un tribut de veneració à la memoria de Pi y Margall en el segon aniversari de la seva mort. S' han celebrat veillades y conferències y 'ls periòdics han publicat necrològias y recorts.

Aquesta unanimitat d' expressió dintre del dol y la racanya es una nova manifestació dels nobles sentiments que animan al partit republicà.

Ecls demostraren que avuy, als dos anys de haver sucumbit, el gran apóstol visca ab més forsa que may en el cor y l' pensament dels seus correligionaris devots de las seves idees y admiradores de las seves virtuts.

Això es pensar com un gran governant. Ara sols falta que 'ls cubans s'apigüen ferses dignes del seu president.

La *Fraternidad Republicana Graciense* prepara per aquesta nit una solemne velillada literaria-musical en honor dels regidors republicans electes. En ella hi pendrà part notables concertistes y cantants. Felicitem à aquest centre, qu' es un dels mes actius en tots els traballs que contribueixen à la difusió dels nostres ideals.

CARTAS DE FORA

CANONJA, 29 de novembre

El nostre pastor de llana negra ha saltat al cubell fent memòria à las mamás de que per la Puríssima band' anar à confessar y díhen que deuen advertirlo à las filles de Maria. Per no trobar-se ab tant bullit las casades hi anirán el dia de la festa, y las noyes podrán ferho à la vigília, de part de vespre.

¿Qué 'ls semblos si 'n té de palica l' nostre gallet mítich per conquerir gallinas tendres?

CALDAS DE MONTBRY, 1 de desembre

Els nunciis de Caldas, Sentmanat y algun altre poble van fer una crida de rey díhen que per ordre superior s' havia de tenir la carretera neta com una patena per que hi havia de passar una cursa d' automòbils y bicicletes.

Tot el poble's trobava à l' hora anunciada al punt indicat pera veurels passar, y... ioh, planxal ioh, desengany! Total van ser dos automòbils y tres bicicletes que manaven uns senyors burgesos, vestits ab pell d' oviu y portant ulleras de picapoder. El governador podia molt bé manar que s' engravés la carretera per compte de la Diputació, que prou ho necessitèm y no valeràs de passar una vanitat de quatre senyors pera que 'ls pobles li fassin la feyna.

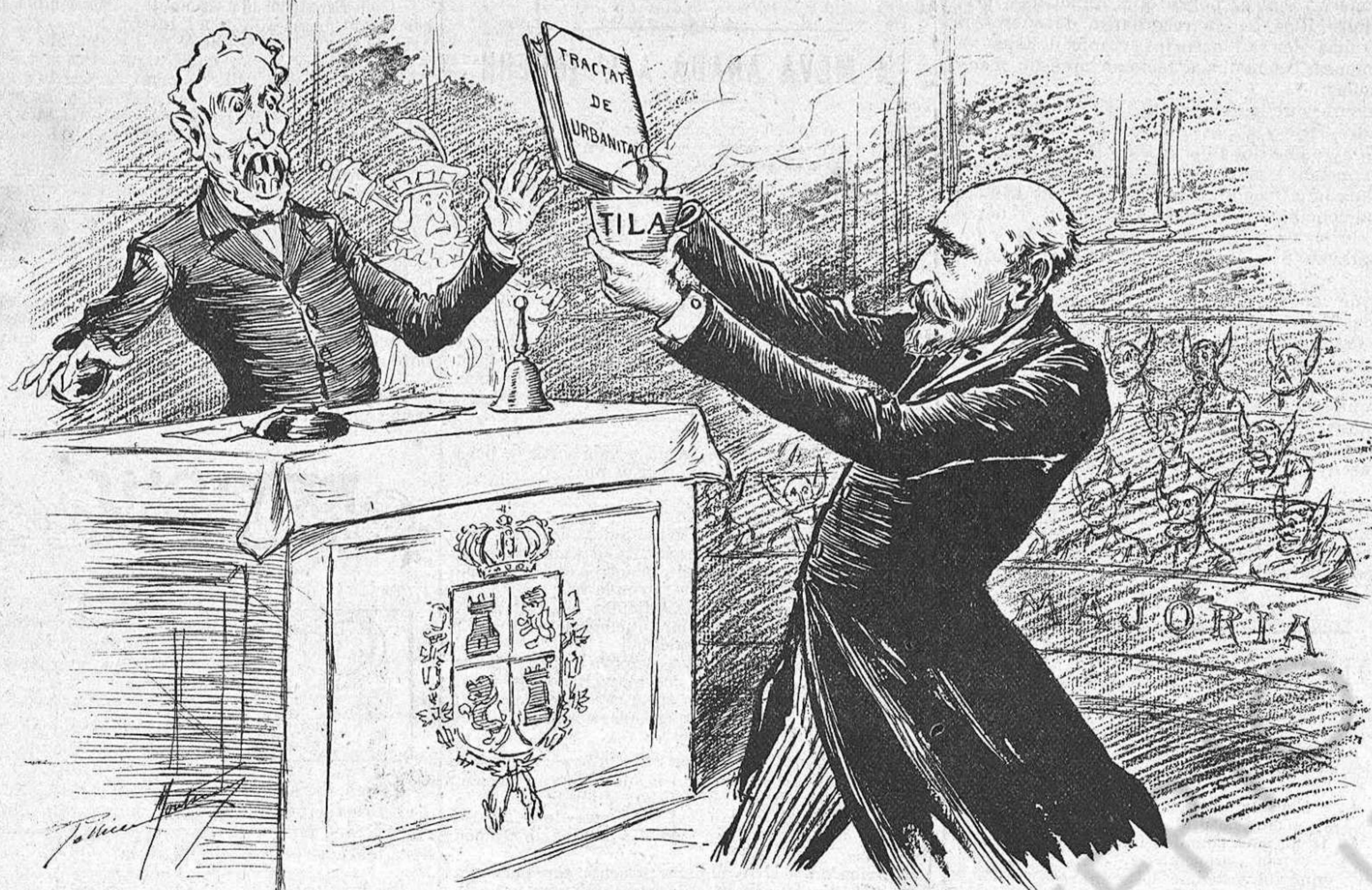
Pero ique 'n tornin à passar ara de bicicletes... Veu-rán quina pluja de tomatecs... Una y no més, com Sant Tomàs.

VILALLONGA DEL CAMP, 23 de novembre

L' altre dia varem tenir professorat de les hicas de Mafría: L' agutxil feia de desarragador; hi anaven deu dotze noyes joveinetas, una de uns trenta anys bastant lletja, unes quantas hermanas, vuit ó deu músics que semblaven repatriats, y la colla dels corbs ab el quefie al mitjà cantant unes absoltes que feyan morir d' ensoriment. Els tututs tocaven una marxa tan lenta y tan fúnebre que sembla que duguessin algú al patibul.

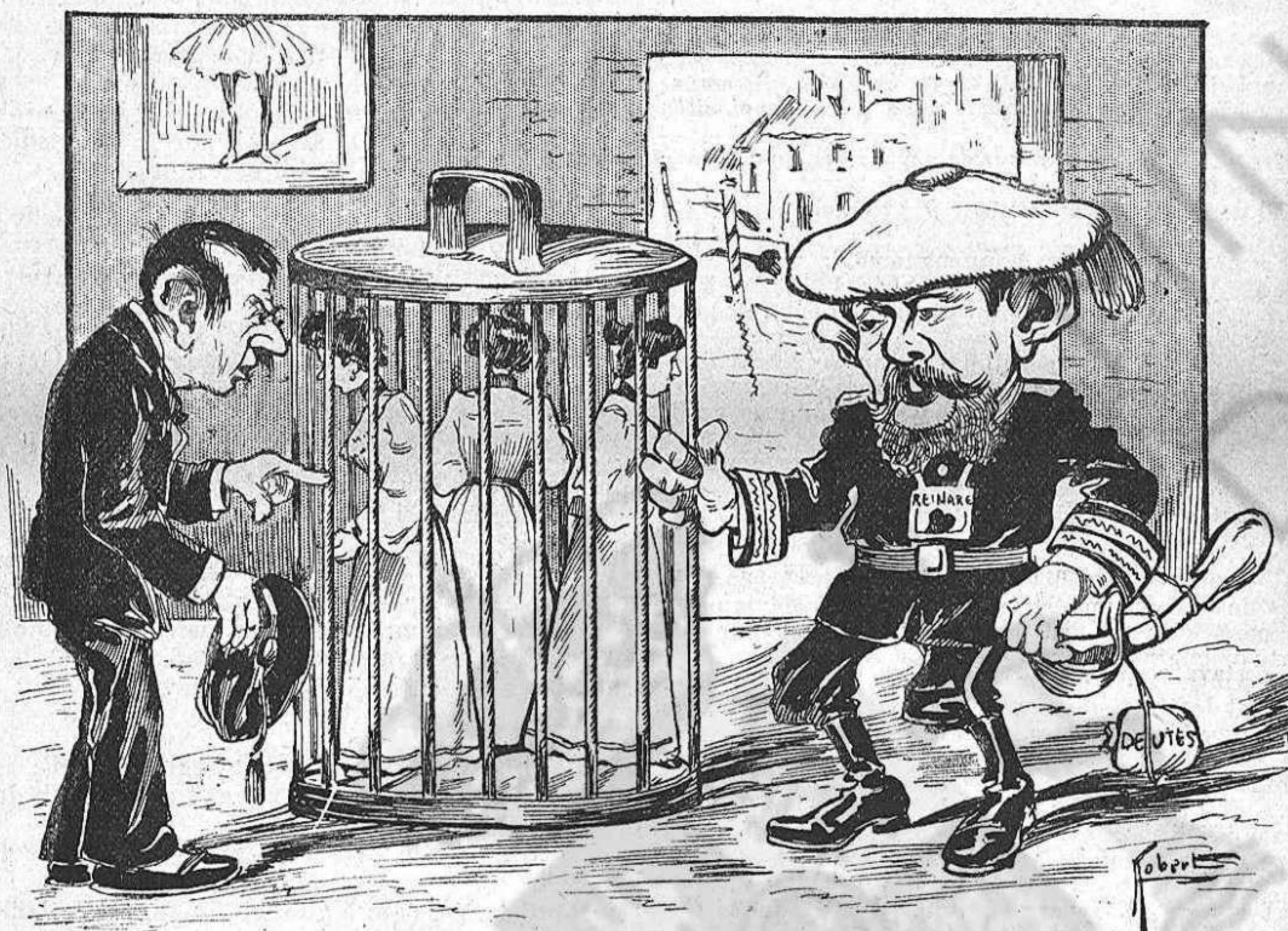
MEETING CARCA-REGIONALISTA

Al Congrés

EN SALMERÓN: —Tingui, senyor Romero; dongui aixó als indocumentats de la majoria, que creguí que 'ls hi fa molta falta.

A casa de don Carlos

—Bol! Ha engabiat las tres fillas que li quedan?
—Y donchs! No vull que 'm fugin com les altres.

ELS DE LA PUDÓ

—Sabs que ab lo que va de temporada 'ls guanyém ben descansats?

Lo que li passa ab las seves fillas al rey de las húngaras, es en certa manera l' pago de un deute que tenia contret ab els espanyols.

Durant la guerra civil va horripilar a Espanya ab las seves tropelias. Just es, que ab els incidents de la guerra domèstica 's dediqui avuy a ferlos riure.

El tràgic sanguinolent, estava escrit que cap a sas vellesas havia de dedicarse al gènere bufo.

L' Iglesia filipina ha fet sants als màrtirs Rizal,

Burgos, Gómez y Zamora, fusellats per ordre del general cristí.

Aixó escandalisarà als nostres catòlics... Y no obstant ella més que ningú han de respectar las decisions de aquella Iglesia, que te sobre la romana una ventatja: la de ser avants que tot y per damunt de tot patriòtica.

La Perdiu, dedica al difunt bizcaíta Arana, mort fa pochs días el següent recort:

• A nosaltres, els catalans, ens anomenava també maketos, com a tots els del resto d' Espanya, y el nostre moviment nacionalista catalá li era indiferent.

A n' aixó conduheix el particularisme.
A ser exclusivista fins a l' imbecilitat.

Els industrials gallegos estan molt disgustats a conseqüència del augment de drets de Aduana sobre las conservas alimenticias, impostat pel govern francès.

De questa feta temen que no podrán enviar ni una lata de sardinas a n' aquell mercat.

De manera que per posar las cosas en son degut lloch, serà menester acudir a las represalias. Y lo primer que s' hauria de fer seria imposar uns bons drets de introducció als frares y monjas expulsats de aquell país, y que fins ara han entrat lluirent. Ja que 'ls francesos no volen las nostres conservas saladas, no volgúem nosaltres las seves conservas misticas, y a veure qui desdeix primer.

En Montero Ríos ha fet una visita a Palacio. Sens dubte hi ha anat a pendre vistes, ó a veure si 's fa seu el duro, que, com tothom sab, se l'estima més per la cara que per la creu.

Y així veurà tothom qu' es molt cert alló que deya de que arribaria fins a las fronteras de la República.

Farsant!

La filla del rey de las húngaras al fugir ab un cotxero ha sigut molt previsora.

Així ningú podrà dir que lo que ha fet no pugui anar ni ab rodas.

Y si algú dia ha de refugiarse al hospital, te la plena seguretat de que hi podrà anar en cotxe.

Els pobres repatriats se cansan de reclamar lo que se 'ls deu, y fins ara ho reclaman en va. El govern respon sempre lo mateix: que no té quartos.

No té quartos y acaba de fer votar un crèdit de 144,408 pessetas, perque un dels nostres barcos més insignificants, el *Río de la Plata*, puga assistir en representació d' Espanya, a la inauguració de la Exposició Universal de Sant Lluís de California.

Vintinou mil duros perque un barco carquinyoli pugui anar a fer un paper ridícul, en el país mateix que va tirarnos a pico las esquadras de cartró.

Per acabar de arrodonir la festa podria disposar-se en aquest barco una instalació de repatriats esquàlitats y cadavèriches, ab un rötol que digués:

• *Lo que li ha quedat a Espanya després de las guerras colonials. Tribut de agrahiment, a la seva venedora.*

Y ab consignar en el catálech que 'ls repatriats espanyols viuen sense menjar, y que per això no cobran lo que se 'ls deu, fora aqueixa expedició, el clou del certamen universal de Sant Lluís.

Tot just constituida la colla de 'n Montero Ríos, el primer acte que ha realitat ha sigut anar's al restaurant de Lardhy, a donar compte de un succulent banquet.

Ab lo qual no 's pot negar que han donat un pas decisiu en el logro de las seves pretensions.

Ja 'ls poden cridar al poder.

Acaban de demostrar que tenen las dents en bon estat.

A causa de l' actitud pressa pels diputats republicans, en el Congrés se celebren dos sessions diaries, l' una al matí, l' altra a la tarda.

Y 'ls diputats de la majoria están trinat, perque se 'ls obliga a llevarse d' hora, tot lo més a las vuit pera ser al Congrés avants de las nou.

Ab lo qual els nostres sempre podrán envanir-se de havérlos-hi tret la son de las orellas.

PLAN Y

El taberné aclareix sense conciencia el ví que compra, y ven faltat de grau; aclareix el vaquer, per fer negoci, la llet valenta de ses malas arts; aclareixen las lleys y altres assumptos fent us del seu talent els advocats; s' aclareix fins al cel somrient alegre després de la tempesta qu' ha passat... [L' únic qu' es mes difficult d' aclarir-se es [ay!] aquell honor municipal.

P. A. MORENO

A LO INSERTAT EN EL ULTIM NÚMERO

1. XARADA.—Vi-la-fran-ca.

2. ANAGRAMA.—Caixal—Calaxi.

3. TRENCA-CLOSCAS.—Alma y vida—Pérez Galdós.

4. ROMBO.—

C
A
N
O
A

C
A
N
D
E
L
A

P
O
E
T
A

A
L
A

A

5. GEROGLÍFICH.—Com mes buscas mes rumias.

Han endevinat totes ó part de las soluciones del número

ro anterior els caballers: S. Solana, Un qu' estima una granaire y Dos espalla carrers.

ENDEVINALLAS.

XARADA-SONET

Per qué vaig renyí ab tú, la Quart-segona
m preguntá, (y el dirho 'm dos-primera);
va ser perque 'm van dir que una hu-darrera
tenías tú per dot, allá a Argentona.

Y al enterarm' ben bé certa persona
que tot lo que 'm van dir res vratit era,
vaig pensar entre mi: «de cap manera
sent tant lletja com es, la vull per dona.»

Parlo així, perque hu-dos-tercera-quarta
vas dir que 'm vías dat... ija ets repetida-
dos/ penso el per qué ho dius... porque una carta
t' escrigu: que ta hu-dos, ja revellida
y plena de prima-hu, semblava, Marta,
una tercera-quart, sens dir mentida.

J. MORET DE GRACIA

MUDANSA

El contractista Marsal
exploitador de cap d' ala
và llogat al noi del Escala
per ferli escurar un total.
Aixó n' es molt clerical,
li escau politiqujar
arreument vā a confessar
y á professó perque així
ningú trobi res que di
del curt tot que sol donar.

J. COSTA POMÉS

TRENCA-CLOSCAS

ANITA DE PEDRALET

LORCA

Formar ab aquestes lletras degudament combinadas el títol d' una sarsuela castellana.

E. QUERALT

ROMBO

Primera ratlla vertical y horisontal: Consonant.—Segona: Part del cos.—Tercera: Part del cos.—Quarta: Flor.—Quinta: Als teatros.—Sexta: Nom de dona.—Séptima: Vecal.

PERE DEL PRAT

GEROGLÍFICH

• :

+

AMERICANA

I

+

S

I I

QUIMET PUJOL

CORRESPONDENCIA

Caballers: Jaume Llach de V., Toni Badua, M. M. T., Miquel Planas, F. Joaquin, Gyrbs, Victorí, J. Carreras Areyn, Un pantomimero, Joan Dormuà, S. Solana, Gifré, Joseph Ayats, Joan Olivé Balsells. Un lliure pensador, Bautista Tarrida, Un Tarrassenc y Pe-Pi Tu: No. Caballers: Joan Catau, A. Cararach y C. Alberni: Si. Caballer: Sipayo: No, payo.—C. Cunill de Bosch: Dèixis de Tardors, home. «No veu qu' arà ja ni se'n parla?—Eduardo Xuclà: Els trenca closcas estan millor que les Amoroses. Aixó no vol dir que estiguin del tot bé.—A. A. Sarlat: No 'm parli dels hiverns... (ditsos panallons!—Francisco Llens: Molt bé y disposi.—Arbòrates: Aixó que vosté diu, y molt més.—J. Clerch: Gracias per las notas que potser un dia 'ns serveixin.—Frederich Marsal: La dels estípits es la que va millor. La guardén.—Albertet de Vilafraanca: No es del tot descabellada.—P. V.: En otra ocasió miraré de complau-re'l.—J. Costa Pomés: Queda nostre.—Antoni Cantalops: Aixó depen de molts obstacles que no tenen remey.—Fidel Grifol: Lo mateix li dihem.—Solé: El dibuix es original, pero no va.—Joseph Batista: «Joseph Batista, Joseph Batista?... Me sembla que 'l tinch present d' haverli donat carabassa alguna vegada... (Quinás cosa fa 'l despit!—Córcholis: No 'ns ha convenuts.—Manel Cardús: Aixó no son versos; aixó son raves fre-gits.—P. Fort: Aixó es lo que dihem! Fort, massa poch, perque fa versos tan dolents.—Pau Ribas: No 'ns hi comprometém. La seva poesia faria tornar ximples als lectors.—Vicens Llopis: Els cantars no tenen gens de sombra.—Un faré tot sol, J. A., J. Ll., Aprenent Repub-lica, J. M. G., La Joventut Republicana y J. C.: No podem insertar las cartas rebudes, per varios motius.

Atenció!

ALMANACH

DE

LA CAMPANA DE GRACIA

PERA L' ANY 1904

SORTIRÀ DINTRE DE POCHS DIAS

En el número pròxim fixaré la fetxa de la seva apa-
rició.

Aviat, aviat sortirà!

Imprenta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer
del Olm, número 8
Tinta Ch. Lorilleux y C.